

fordi mange politikere har udtalt sig i pressen om den – hvor en far har myrdet sit barns mor og fortsat har forældreretten over barnet. Det mener jeg er noget, der også bør debatteres, når dette lovforslag skal drøftes i Retsudvalget.

Som jeg indledte med at sige, tror jeg, at uanset hvor mange regler man stiller op på dette område, er menneskene nu engang, som de er. Det kan man så på visse områder beklage, og det burde jo være sådan, at der ikke behøvede at være en lovgivning på dette område, og at to mennesker indbyrdes kunne finde ud af, hvad der var det bedste for barnet. Men vi er enige om, at der nok bør være regler.

Vi er i øvrigt også enige om, at det, der hedder samværs sabotage, skal medføre en eller anden form for sanktion.

Så alt i alt er vi positive over for lovforslaget og forventer en mere detaljeret drøftelse i Retsudvalget.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstres udgangspunkt ved drøftelse af lovforslaget om forældremyndighed og samvær er, som også mange andre partier har været inde på, barnets tarv, og vi føler, at barnets tarv tilsiger en ret til to forældre; om de pågældende så er gift, eller hvad de er, er for os ganske underordnet.

Vi mener, at dette lovforslag imødekommer det hensyn et ganske langt stykke ad vejen, men efter den meningsudveksling, der var med fru Lissa Mathiasen, medgiver jeg hr. Søren Søndergaard, at vi nok ikke er ved vejs ende.

I mit parti er vi enige i, at vi meget gerne vil gå endnu længere, men vi er klar over de praktiske vanskeligheder, der indtil nu har vist sig. Vi har til gengæld endnu ikke truffet en politisk beslutning om, hvorvidt vi vil kræve, at man går så langt, som man kan, altså at faderen og moderen ved et barns fødsel helt automatisk kommer til at dele forældremyndigheden, uanset hvor de befinder sig i forhold til hinanden på fødsels tidspunkt.

Jeg vil sige, at det er et ideelt og langsigtet mål, og ligesom fru Lissa Mathiasen gav udtryk for på Socialdemokratiets vegne, nærer vi nu et stort håb om, at det udvalgsarbejde, der i øjeblikket er i gang, relativt hurtigt eller meget hurtigt kan nå frem til at give os det nødvendige grundlag for at komme videre i retning af det ideelle mål, jeg har skitseret.

Det er klart, at der må være nogle uenigheder i Folketinget om det her, og at vi også rent hold-

ningsmæssigt har svært ved at få tingene til at passe sammen, for vi drøfter her forholdet mellem ret og pligt, der plejer at være to sider af samme sag: Er der nogle, der har rettigheder, er der også nogle, der har de modsvarende pligter. Men her kompliceres det yderligere af, at man er mindst tre parter, idet der er en mor og en far og et barn. Der kan jo også være flere børn, men taler vi om forældremyndigheden til det bestemte barn, så har vi tre parter. Det er svært at få pligter og rettigheder til helt at være på for- siden og bagsiden af medaljen, og derfor kan man hurtigt komme ud i nogle betragtninger a la dem, fru Margrete Auken var inde på, hvor man siger, at den, der har retten til f.eks. samkvem, er barnet, hvorimod det for forældrene må være en pligt, som de så tilsammen har over for barnet.

Eller man kan gøre, som fru Inge Dahl-Sørensen var inde på: Ikke at tale om en pligt, men om et ansvar. Men alt sammen er det udtryk for, at vi prøver at finde nogle løsninger på det meget svære problem ret kontra pligt i forbindelse med de tre parter.

Forslaget her vil måske også blive vurderet forskelligt i de forskellige partier – afhængigt af, hvordan vores holdning er til ægteskab – med hensyn til, om vi mener, at der også i et spørgsmål om forældremyndighed og samvær bør være ting, der alt andet lige måske inspirerer til et ægteskabs indgåelse eller et ægteskabs bevarelse. Det kan man jo definere, som man vil i de enkelte partier, men jeg vil gerne gøre det klart, at for Det Radikale Venstres vedkommende mener vi, at det hensyn bestemt kommer langt nede i rækken, hvis det overhovedet skal listes.

Forslaget udmærker sig ud over de ting, jeg har været inde på her, også ved at pege på praktiske løsninger på en lang række ganske alvorlige problemer i forbindelse med samkvemets udøvelse. Der er flere, der allerede har fremdraget det, så jeg skal gøre det meget kort og sige, at vi mener, at vi her måske ikke ligefrem kan finde et columbusæg, men dog i hvert fald slippe ud af en masse vanskelige problemer ved, at en far – vil det typisk være – som ikke har sit barn boende hos sig, kan indhente oplysninger fra skole-, social- og sundhedsvæsen om sit barn, på trods af at moderen måske prøver på at forhindre, at det sker.

Så alt i alt: Vi er glade for dette lovforslag og ser frem til en detaljeret udvalgsbehandling. Vi må se, hvor hurtigt vi kan blive færdige med det, måske allerede i indeværende samling. Det